

עריכת ברית מילה
לתינוקות ומבוגרים
בחדרי ניתוח
בארץ ובעולם

עלון ברית אבות פרפראות וסיפורים לברית מילה לפי סדר הפרשיות פרשת שמיני

תשפ"ג

מפעולות הארגון

בדיקת צהבת לתינוקות בבית
במכשיר זהה לבית החולים

עריכת ברית מילה לתינוקות.
ומבוגרים בחדרי ניתוח
בישראל ובמדינת חבר העמים

ניתן להשיג את הספרים
"סדר ליל הברית"
"פניני הברית"
"תפילות ומנהגים לברית"

משרד "ברית אבות"
רחוב דברי חיים 6 ביתר עילית
טלפון: 025022814

מהספר פניני הברית

השראת השכינה בזמן הברית

בפרשה זו מוזכר ענין השראת השכינה לנימול ביום הברית וכמו בקרבן, וכך מובא במדרש, על הפסוק ושור ואיל לשלמים וגוי ומה זה שמקריב קרבן לה' נאמר כי היום ה' נראה אליכם, על אחת כמה וכמה מי שנימול שה' נגלה אליו ומברכו.

באחת הבריתות שעשינו ליהודי בגיל 60 אמרנו לו תתפלל, תבקש את הבקשות שלך, ענה לנו הנימול בזה הלשון.

"עכשיו אני מרגיש קרוב אל השם"

וידידי היקר ר' שמואל סימן טוב הי"ו רב בית כנסת אור עובדיה בדרום תל אביב, בבריתות של מבוגרים שמפנה אלינו ומשתתף בברית, כל פעם שואל את הנימול מה הוא מרגיש בזמן הברית והתשובה זהה אצל כולם, אני מרגיש קרוב אל ה'.

יהי רצון שנזכה להיות קרובים אל ה' ולקיים את המצוות בשמחה ונגיע להשראת השכינה.

בברכה
המוהל הרב אהרן יוסף קרמר

ויהי ביום השמיני. (ט א) נראה רמז דחתם סוף פרשת צו, את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה. וסמך ויהי ביום השמיני. לרמזו שהמקיים המילה שניתנה בשמינית דכתיב, וביום השמיני ימול בשר ערלתו. כאילו מקיים כל הדברים אשר צוה ה' את משה. שהן המצוות ולכלול גם ברמז זה שאין אדם יכול שיעמוד בו התורה שהיא כל הדברים אשר צוה ה' את משה אם אינו מקבל עליו המילה שניתנה בשמינית כדכתיב, מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל. וכאמרו רבותינו ז"ל גבי אונקלוס הגר שהיה לומד והיה שוכח עד שמל כנודע, והטעם שרמז ענין זה כאן לפי שאלו הקרבנות באו לכפר על מעשה העגל לפי דעת רבותינו ז"ל וכן אמרו בספר הזוהר (ח"ג לז). לכפר על ההוא חובה דאיהו חב, וכן אמרו רבותינו ז"ל (ילקוט רמז תקכא מתורת כהנים) על קרבנות האלו כדי ליתן לתוך פיו של שטן שלא יקטרג על ענין העגל, גם בתרגום יונתן בן עוזיאל תרגם סב לך עיגל בר תורי לחטאתא מטול דלא ישתעי עלך שטנא לישן תליתאי על עיסק עיגלא דעבדת בחורב עד כאן, והנה כיון שבעגל עברו על כל התורה שהמודה בעבודה זרה כופר בכל התורה, ומוכרח שבעשיית העגל הסכימו בדעתם לבטל המילה לגמרי משום שאם יש מילה אין עבודה זרה כאמרו רבותינו ז"ל אם מקבלים את בריתי כאילו מקבלים אלהותי וכו' לכן עכשיו שהוקם המשכן והקריבו קרבנות לכפר על מעשה העגל רמז ענין המילה לומר שעיקר עזיבת העבודה זרה ולהדבק בהקדוש ברוך הוא תלוי בקבלת המילה ולכך רמזה כאן על דרך שפירשת: (סמוכים לעד)

ושור ואיל לשלמים לזבח וגוי כי היום ה' נראה אליכם. (ט ד) אמר רבי יצחק נאמר במילה עבודה, ונאמר בקרבנות עבודה, מה עבודה האמורה בקרבנות-דמים, אף עבודה האמורה במילה-דמים, למה זרע יעבדנו, כיון שאדם מטיף טיפה אחת של דם, היא חביבה לפני הקדוש ברוך הוא כקרבנות, לפיכך נגלה הקדוש ברוך הוא על אברהם כשמל, כשם שנגלה בקרבנות, שנאמר (ויקרא ט) ושור ואיל לשלמים לזבח וגוי כי היום ה' נראה אליכם: (מדרש תנחומא וירא פרק ו)

ושור ואיל לשלמים לזבוח לפני ה'. אמר ר' לוי, מה אם זה שהקריב שור ואיל לשמי הריני נגלה עליו ומברכו, אברהם ששל עצמו לשמי על אחת כמה וכמה, וירא אליו ה' באלוני ממרא: (בראשית רבה מח) וכתב החתם סופר (אורח חיים סימן קנח) ונראה פשוט דאותו קל וחומר בעצמו יאמר אקרא (דברים לג ו) ישימו קטורה באפיך וכליל על מזבחך ברך ה' חילו. ומה זה שלא הקטיר אלא קטרת לשמי יברך ה' חילו, זה שנימול לשמי (על אחת כמה וכמה)... ובמס' גיטין (נז:): אמרו חכמינו זכרונם לברכה כי עליך הורגנו כל היום. זה מילה שניתנה בשמיני, ופרש"י דהרבה מתים על ידי זה, נמצא שלפי עניות דעתי, הוא קל וחומר גמור מדאורייתא, שכל שימצא בקרבנות ימצא במילה על כל פנים, ועוד ממקומו הוא מוכרע, שהרי כתיב כי שמרו אמרתך ובריתך ינצורו יורו משפטיך ליעקב ותורתך לישראל ישימו קטורה באפיך וגו'. ופרש"י בריתך הוא ברית מילה, ועל יורו משפטיך פירש רש"י ראויין הם לכך, פירוש על ששמרו בריתך, על כן בשכר זאת זכו לכל האמור בקרא, והיינו קטורת, שעל ידי זה ברך ה' חילו. אם כן הרי קמן בזכות ששמרו ברית מילה במדבר זכו כל השבט לעולם להיות מקטירי קטורת המעשרת, אם כן מיניה ילפינן לכל העוסק במצות מילה שהוא כקטורת ומעשרת אותו על כל פנים, והא דלא מייתי המדרש פסוק זה, משום דאטו כי רוכלא לחשוב... וק"ו זה אמת ברור הוא:

וכוונתי דאפילו הסנדק נמי חיי ראשי כי זה היה לי פשוט יותר מביעא בכותחא ע"כ נמנעתי מלפרש, והוא כי יתידותי תמוכים על משנה (מכות ה:): דיליף רבי עקיבא קל וחומר מעדים זוממין דהנטפל לעושי מצוה נותנים לו שכר כעושי מצוה, ולא אחשוב שיאמר אדם על זה שהוא רק דרש אגדתא ואינו מובן כפשוטו אבל לדעתי הוא אמת נכון וברור ודקימא לן כרבי עקיבא בהא [יעוין בתי"ט שם] ואם כן יפה אמרתי, אלא שראיתי מכ"ת הוסיף בקושיתו א"כ העושה האזמל ג"כ והרוקח ג"כ יתעשר לא ידעתי מה קשיא לו אם נניח שגם אלו נקראים נטפלים לעושי מצוה אם כן הכי נמי שמתעשרים בלי ספק ובתנאי שיהיה עושה האזמל עושה בחנם והרוקחים היינו של בית אבטינס עושים בחנם היו מתעשרים גם כן אבל באמת לע"ד לא מקרי נטפל לעושי מצוה אלא בשעת עשיית מצוה ממש שאז בא השכר לא מקודם לכן אפילו כרגע וכמו שכתב רשב"א (רפאד"מ) שאין למצוה אלא מקומה ושעתה כעין שאמרו חז"ל בעידנא דעסיק בה מגינא, ומסברא דיו לבא מן הדין להיות כנדון מהיכי קמייתי ליה מעדים זוממין הא התם נמי אפילו השוכר עדי שקרים פטור הוא מדיני אדם ואינו משתלם כעוברי עבירה מכל שכן הנטפל בעלמא ומסייעים ומלמדם ולא נקרא נטפל אלא השלישי שהוא מעיד עמהם בשעת מעשה בבית דין והוא הדין נמי בעושי מצוה ויצאו מתקני האזמל ואנשי בית אבטינס ונכנס הסנדק להיות מסייע שיש בו ממש בשעת עשיית המצוה ממש: (חתם סופר)

והנה אין כוונת זאת הברכה האמורה כאן ברכת עושר כמו ברך ה' חילו דקטורת שאחז"ל (יומא כו.) שמעשיר, דהתם חילו כתיב והכא כתיב ברכה סתמא, ואפילו בברכת כהנים שאחז"ל לחד דיעה יברך בממון והוא במחלוקת רב (בילקוט נשא) מ"מ אפלו למאן דס"ל הכי ע"כ אינו ענין לעושר האמור בקטורת, דאם כן הרי שכיחי עושר טובא לכהנים ולעם הקהל על ידי ברכת כהנים למברכים ומתברכים בין במקדש ובין בגבולים ומאי אולמיי דחדשים לקטורת (יומא שם) אבל יהיה הפירוש איך שיהיה לא באתי אלא ללמוד מהמדרש הזה דמילה שהיא שפיכת דם עצמו או בנו הוא חביב מהקרבו ולכן מסתברא ליה להמדרש שאותה הברכה הבאה לרגלי חטאת עולה ושלמים הכל יהיה במילה גם כן, ואמרתי אני עם לבי הוא הדין אותה הברכה הבאה עם הקטורת היינו העושר היא תבוא גם כן לרגלי המילה: (חתם סופר)

בקרבי אקדש. (י ג) בקרב י' אקדש, מכאן שכל דבר שבקדושה אינו פחות מעשרה: (שפתי כהן)

וידום אהרן. (י ג) מה היה לו לומר ביום השמיני ימול בשר ערלתו. (מדרש פליאה) וביאר ביערות דבש... הטעם מפני מה נימול לשמונה, (נדה לא:): שלא יהיו אביו ואמו עצבים והכל שמחים, אף פה היה כך, הכל שמחים שנתקדש המשכן והוא ואשתו עצבים במיתת בניהם, ועם זאת וידום אהרן: (חלק שני-דרוש יז)

עוד יש לומר שמצינו אמרם ז"ל מפני מה מילה בשמיני כדי שיהיה כח בתינוק לסבול המילה, שמקודם לכן אין בו כח עוד אם כן שגם המצות ניתנו לפני האדם לפי כח סבלנותו ומה שאמר לו הקדוש ברוך הוא הוא אשר דיבר וכו' בקרובי אקדש. שבהם נתקדש המקום ברוך הוא אבל אם לא היה כח של אהרן יפה כל כך לא היה בו כח לסבול הצער הזה והוא ליה למימר וביום השמיני. שהקדוש ברוך הוא חס במצות גם כן על גופו של אדם שלא להכביד עליו יותר מכפי כחו וזה הוא יותר מכפי כחו אבל היה כחו של אהרן כל כך יפה שנאמר בו וידום אהרן והבן זה: (אמרי אמת)

וידום אהרן. מה היה לו לומר ביום השמיני ימול בשר ערלתו. (מדרש פליאה) ונראה לי בעזרת ה' יתברך בדרך אפשר דהנה אמרו ז"ל דמיתת הצדיקים מכפרת, ועל כן מטעם זה קורין פרשת מיתת בני אהרן ביום הכיפורים... וזה שאמר משה רבינו עליו השלום הוא אשר אמר ה' בקרובי אקדש ועל פני כל העם אכבד. משום שהם מכפרים על העם ומטעם זה וידום אהרן. והקשו במדרש מה היה לו לומר ואמר שהיה לו לומר וביום השמיני ימול בשר ערלתו. פירוש על פי מה שאמרו רז"ל במדרש, הובא בספרים הקדושים (בני יששכר במאמר חודש תשרי) דבכל יום שיש בו ברית מילה מוחל לעונותיהם של כל בני הכנסת שמלין בו את התינוק עיין שם, ואם כן שפיר היה לו לאהרן לומר דלמה היו צריכין למיתת בניו הקדושים כדי שעל ידי זה יהיה כפרה לישראל מוטב שיהיו הצדיקים בריאים חיים וקיימים, וכי תאמר במה יהיה לישראל כפרה על עונותיהם על זה אמר ביום השמיני ימול בשר ערלתו. ובני ישראל יפרו וירבו בבנים זכרים ויקיימו בריתו של אברהם אבינו ועל ידי זה ימחל גם כן ה' יתברך לעונותיהם של ישראל כן יהי רצון, אמן: (ברית אבות)

כתבו בעלי התוספות בפרשתן בביאור ענין חטא נדב ואביהוא בהקריבם לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם, דאף על גב שמצוה להביא אש מן ההדיוט כדכתיב (ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח. היינו לאחר שירדה אש מן השמים פעם אחת אבל קודם לכן לא היה להם להביא מן ההדיוט מפני שממעטים בכבוד שמים שיאמרו באש של הדיוט נאכל הקרבן, ולפיכך כשהביאו אותה פגעה בהן האש היורדת מן השמים... ובדרך הזה יתבאר מאמר המדרש וידום אהרן מאי הוה ליה למימר וביום השמיני ימול בשר ערלתו. דהנה במצות מילה חזינן שצריך האדם להקדים ולעשות פעולה רצויה מלמטה ורק אחר כך תשרה עליו רוח קדושה וטהרה מלמעלה ואין בזה משום מיעוט כבוד שמים (כמבואר במדרש במ"ר פי"ב) משל לחנוני שהיה לו טומאה בתוך ביתו והיה לו אוהב והיה כהן והיה מבקש להביאו בתוך ביתו אמר לו הכהן אם אתה מבקש שאבוא לתוך ביתך שמע לי והסר הטומאה מתוך ביתך וכשידע החנוני שאין שם טומאה הלך והביא הכהן אל ביתו כך הקדוש ברוך הוא כיון שביקש להיראות לאברהם אברהם אברהם ערלה תלויה בו כיון שמל עצמו מיד נגלה לפיכך אמר להם משה לישראל המילה צוה האלהים לעשות לאברהם אביכם בעת שביקש להיראות לו אף אתם מי שיש בכס ערל יצא וימול עצמו וירא אליכם כבוד ה', ולפי זה היה לו לאהרן להשיב ממצות מילה על מיתת נדב ואביהוא, שהרי במצות מילה חזינן כי רצונו של הקדוש ברוך הוא שיעשה האדם פעולה מלמטה טרם תרד ההשפעה מלמעלה ואם כן בצדק לקחו נדב ואביהוא אש מן ההדיוט טרם ירדה האש מן השמים: (ברך משה)

מדרש פליאה וידום אהרן וכי מה היה לו להשיב וביום השמיני ימול בשר ערלתו. ואקדים את הגמרא (מנחות נג) בשעה שחרב בית המקדש מצאו הקדוש ברוך הוא לאברהם עומד בימינו אמר לו מה לידידי בביתי אמר לו על עסקי בני באתי אמר לו בניך חטאו וגו' אמר לו אברהם היה לך להזכיר להם את זכות ברית מילה, ואמור מעתה דאף גם זאת בהיותם עוברים על התורה ואם יש בהם המצות מילה ראויים להיות ניצל מהעונש על העבירות שעשו והנה גם תשובה זו היה אהרן יכול להשיב כהלכה ולהמליץ טוב בעד בניו בשכר שהיה מקוים בהם את המצות מילה של ביום השמיני ימול בשר ערלתו ומצוה זו כדאי להציל מהעונש עבירות שבידם: (זרע אברהם)

שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים. (י טו) התנופה על אשי החלבים. סופי תיבות למפרע מילה, לומר כל העוסק במצות מילה כאילו הקריב תנופה וחלבים, זהו יביאו להניף תנופה לפני ה'. תנופה. תנו פה, מילה בגימטריא פה, תנו פה בבשרכם, שהמילה היא פה הגוף: (שפתי כהן)

זאת החיה אשר תאכלו. מצינו שסדרה התורה שלש פרשיות, אחת בבהמות וחיות שביסוד העפר, והיא זאת החיה אשר תאכלו. שניה בדגים שביסוד המים והיא את זה תאכלו מכל אשר במים. שלישית בעופות שביסוד הרוח, והיא ואת אלה תשקצו מן העוף. ובאחרונה הזכיר יצירת האדם, ומיד הטיל עליו מצוה והיא המילה, להודיע שאין עיקר לידתו של אדם בעולם הזה כי אם למצוה, וכענין שכתוב (איוב ה) כי אדם לעמל יולד. פירוש לעמל התורה והמצוות, ולכך הטילה התורה יצירתו בתוך המצוות והקיפתו בהן לפניו ולאחריו, לפניו אלו מצוות המאכלים, וכן דרשו חז"ל (תנחומא תזריע א) מאי דכתיב אחר וקדם צרתני. אחר שברא כל הבהמות והעופות שקצים ורמשים ברא אותן, כך התינוק הזה עד שלא יצא ממעי אמו אמר הקדוש ברוך הוא אני מצוה אותך את זה תאכל ואת זה לא תאכל, וזה לכם הטמא, את זה תאכלו ואת זה לא תאכלו, ומשהוא מקבל עליו כל המצוות שבתורה אחר כך נולד, לאחריו זו מצות המילה: (רבינו בחיי)

ימי ההילולא של צדיקים בשבוע זה

הגאון הרב יהושע פלק (ולק) בעל הסמ"ע זצ"ל	יום שני י"ט ניסן
הרה"ק ר' אהרן הגדול מקרלין זי"ע	
הגאון ר' מנחם זעמבא זצ"ל	
רב האי גאון אחרון לגאוני בבל בן רב שרירא גאון זצ"ל	יום שלישי כ' ניסן
הרה"ק ר' יחזקאל פאנעט בעל מראה יחזקאל זי"ע	
הרה"ק ר' דוד לייקעס מתלמידי הבעש"ט זי"ע	יום רביעי כ"א ניסן
רבי יהודה רוזאניס בעל פרשת דרכים זצ"ל	יום חמישי כ"ב ניסן
רבי ישראל יצחק קאליש מווארקא זי"ע	
הגאון ר' משה מטרנאני המבי"ט זצ"ל	יום שישי כ"ג ניסן

עובדות וסיפורי צדיקים הנלמד מחג הפסח ומילה

הטעם שאבי הבן אין עושה מלאכה ביום המילה: הא דהחמירו בעשיית מלאכה ביי"ד ניסן פירש הר"ן בשם הירושלמי, דהיינו מפני שהוא זמן הקרבת קרבן פסח, וביום שיחיד מביא קרבן אסור בעשיית מלאכה יעו"ש, ומכאן נראה שמך למה שנהגו העולם שלא לעשות מלאכה כל שהם בעלי ברית, דהיינו מוהל וסנדק ואבי הבן, שהרי הם כמקריבין קרבן (כמבואר ביו"ד) ואף על פי שיש לדחות, כבר אמרו בהרבה מקומות שיום טוב שלהם הוא, הלכך אין לשנות: (מאמר מרדכי)

לכוון בסעודת הברית לקיים מצוה: כתב בספר חרדים, מצות עשה מדברי קבלה ומדברי סופרים לעשות סעודת אירוסין ונשואין וסעודת ברית מילה... הנה מקודם חשוב שם לענג השבת במאכלים טובים וכו' ואחר כך חשוב ד' כוסות בליל פסח אכילת מרור טיבול חרוסת... כמו שיש לכוון בד' כוסות של פסח לשם מצוה כמו כן צריכין לכוין באכילת סעודת מצוה כגון סעודת ברית מילה ופדיון הבן לקיים מצוה מדברי קבלה באכילה זו: (ברית אבות)

אין להביא ראיה ממה שמשה רבינו מל את בני ישראל במצרים: הרב שמעון סופר מקראקא כתב שבמקומות שנוהגין להדר אחרי מוהל אדם גדול קדוש ופרוש הבא בסוד ה' אם הברית נדחית בכמה שעות בגלל זה יש ללמד זכות, וראיה לדבר מהמדרש שעוסק במילת בני ישראל במצרים בערב פסח וכותב, מי מלך, רבי ברכיה תני לה בשם רבי שמעון בר יוחאי, משה מוהל ואהרן פורע ויהושע משקה, והנה בוודאי היו אז מוהלים נוספים בבני ישראל כי הרי שבט לוי היו נימולים במצרים ובכל זאת רק משה ואהרן מלו ואף שעל ידי זה נשתהו הרבה הרי שאפשר להשהות את המילה כדי שהיא תיעשה על ידי צדיקים, ר' אליקים שלזינגר תלמידו של מרן הגרי"ז מבריסק אמר פעם לפני רבה של בריסק את הראיה שהביא ר' שמעון סופר ממילת משה ואהרן במצרים אך הגרי"ז לא קיבל את הדברים, והוא השיב לו שהרי בפסח מצרים היה מדובר בהוראת שעה ומלו בלילה ועוד שהספיקו כולם לאכול קרבן פסח הנאכל רק עד חצות ועוד הוסיף שאין להביא ראיה מזרזותו של משה רבינו שכתב י"ג ספרי תורה ביום אחד: (הדור והתקופה עמוד קצב)

השתמש עם סכין של מילה חדש בדווקא: שמעתי מפי כ"ק אאמו"ר הגאון ר' סיני מזמיגראד זצלה"ה, שאדמו"ר אחד היה מוהל בנו וצוה שיקנו לו איזמיל נאה חרב פיפיות, ושאלו לו הלא יש לו עוד איזמיל מאביו הקדוש שמל בו בנו ולמה אין חשוב אצלו שימול עמו בנו, והשיב כי מצוה חייבת להיות יפה נאה וחדש ולא ישן, אף אם הישן קדוש, וראיה ממה שכתוב ביהושע (פרק ה) בעת ההיא אמר ה' אל יהושע עשה לך חרבות צורים ושוב מול את בני ישראל שנית וגו' כי מולים היו כל העם היוצאים וכל העם היולדים במדבר בצאתם ממצרים לא מלו. ויש להקשות הלא בטח היה עוד החרבות צורים שמל בהם משה את ישראל במצרים והיו חשובים שהיו מן משה צדיק הדור, ועשו המצוה בהם במסירות נפש, כנאמר ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמך ואומר לך בדמך חיי ואומר לך בדמך חיי. ובכוונות טהורות כדי שיהיה להם הזכות לאכול הקרבן פסח ולמה בא במיוחד מצוות ה' שיעשה חדשים אלא וודאי לומר חידוש זה של מצוה אף שהישנים חשובים מאד עם כל זה צריך ליקח חדשים שיהיה נאה עכ"ל ששמעתי ממנו: (אריה שאג)

לא הקפיד לשתות מיי"ש שנמכר לפסח: האדמו"ר ר' צדוק הכהן מלובלין זצ"ל לא הלך לשום מקום רק לשמחת מצוה ולא טעם משום דבר רק מסעודת מצוה, ופעם היה בברית מילה ביום שאחרי אסרו חג של פסח אצל אחד מאנשי שלומו שהיה סוחר בין שרף, פתאום באמצע נעלם הבעל ברית וכשחזר שאלו הכהן איפה היה, והשיב לו שהלך לחפש בשביל הרבי יי"ש חדש שלא ממכירת החמץ, גער בו ואמר אם המכירה של החמץ קודם הפסח מועילה נגד איסור דאורייתא לבל יעברו על בל יראה ובל ימצא מכל שכן מועילה גם בשבילי ומי בקש ממך ללכת לחפש עבורי יי"ש אחר: (מגדולי התורה והחסידות)

בזכות ההקפדה על יין משובח בליל פסח בא אליהו הנביא: כתב בספר ויגד משה על עניני פסח עמוד רמח וזה לשונו: מעשה רב שסיפר לי אאמו"ר הגה"ח שליט"א איך שהה"ק מו"ה מרדכי מנאדבארנא ז"ל נתעכב פעם על פי סיבה בעיר טשענגער על שבת קודש ונתאכסן אצל אא"ז הרב מו"ה יונתן בנימין כ"ץ ז"ל שהיה תלמיד חכם וירא שמים נלהב, ואא"ז החזיקו בכבוד ועשה לו קורת רוח מאד באיזה דבר, וכשברכו ברכת הפרידה אמר בתוך הדברים הלא אתם מוהל והעולם אומרים שאליהו זכור לטוב בא לכל ברית מילה ואמר על זה שאין כן לזה צריך זכותים, והבעל הברית והמוהל והסנדק צריכין להיות יראי ה' שיזכו לזה, אך בברית שאני הסנדק שם בא תמיד ופעלתי זה על ידי שבימי נעורי שהייתי עני מאד והתגוררתי בפולין שאין מצוי יין ולוקחים יין צימוקין לד' כוסות ופעם בליל פסח הרהרתי בדעתי היות שיש לנו הזכיה שאליהו זכור לטוב בא לבתינו פעם אחת בשנה בליל פסח אין נאה לכבדו בכוס יין צימוקין אלא צריכים לכבדו בכוס יין משובח, וגמרתי בדעתי שמהיום והלאה אראה ליקח לכוס של אליהו כוס יין משובח ומאז התחלתי לקבץ לקמצים פרוטה אחר פרוטה במשך השנה, וממש שהוצרכתי לקמץ במאכלים שאכלתי כי הייתי בדחקות גדול עד שסמוך לפסח כבר היה לי סכום הגון וקניתי כוס מין טאקא"י היותר משובח לכוס של אליהו, על כן הוא עושה לי גם כן חטיבא שבמקום שאני סנדק שם בא תמיד אליהו זכור לטוב, כן סיפר בעצמו וזי"ע: (מאמר מרדכי)

לעילוי נשמת ר' יעקב צבי ב"ר יצחק מאניס ז"ל הולצמן

בעת שמחה בעת בקשה כשצריך ישועה

היו שותפים במצוות המילה

ליהודים "מבוגרים" עולי חבר העמים

שהבריתות נעשים בחדרי ניתוח,

עלות כל ברית 3600 שקלים לשלם לחדר הניתוח

ובזכות זה תראו נחת מכל יוצאי חלצכם, אמן.

ברית אבות: רחוב דברי חיים 6 ת.ד. 3044 ביתר עילית טלפון: 025022814

ניתן לתרום בנדירים פלוס על שם ברית אבות